

“Το πανηγύρι του χειμώνα”. Μία αληθινή διήγηση

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Του Κωνσταντίνου Κομήτη/ Αλεξανδρούπολη

- Πολύ βροχή φέτος Τούλα θα πάμε στον Άβαντα;
- Θα πάμε Φιλλίτσα άλλα έχω άρρωστο τον Μίμη. Μόλις ξαπλώσει έλα κατά τις 5, θα πάρουμε ταξί να πάμε στον Εσπερινό.

Έρθε το ταξί και οι δυο γειτόνισσες όδευαν προς το χωρίο Άβαντας λίγα χιλιόμετρα βόρεια της Αλεξανδρούπολης. Εκεί δεσπόζει ο ναός του Αγίου Χαραλάμπους στο κέντρο του χωριού. Το μοναδικό χειμερινό προσκύνημα.

Ένα πανηγύρι χωρίς όργανα κι ορχήστρες, χωρίς τραπέζια στην πλατεία! Πραγματικό προσκύνημα, που η βροχή του Φλεβάρη το έκανε πιο δυναμικό!

Οι φίλες εφτασαν. Μη φύγεις, είπαν στον οδηγό. Χωρίστηκαν για λίγο, άναψαν ένα κερί, ασπάστηκαν την εικόνα και ζήτησαν κάθε μια κάτι από τον Άγιο.

– Κάνε καλά τον Μίμη μου Άγιε, εσύ που τράβηξες τόσα μαρτύρια για τη χάρη του Χριστού μας, είπε κι ο κόσμος άνοιγε να περάσει. Δεν έβλεπε μπροστά της μόνο σκεφτόταν τα λόγια της μαμάς της Ευτυχίας “ο Αγ. Χαράλαμπος είναι μεγάλος Άγιος παιδί μου”.

Οι δυο φίλες μπήκαν στο ταξί. Η βροχή δυνάμωσε, καταιγίδα πραγματική, αλλά καλοκαίρια στις ψυχές τους.

– Τα καταφέραμε και φέτος Τούλα, άντε και του χρόνου και ο Άγιος θα κάνει καλά τον Μίμη και θα μας βοηθήσει όλους μας.

Έτσι κι έγινε. Ο ζωντανός Άγιος Ιερομάρτυς έκανε το θαύμα του.

